

מ"ת 5722/12/14 - מדינת ישראל נגד ציון בן שמחון

בית משפט השלום בחיפה

10 דצמבר 2014

מ"ת 5722-12-14 מדינת ישראל נ' בן שמחון(עציר)

בפני כב' השופטת אילת דגן
המבקשת
- נ ג ד -
המשיב
מדינת ישראל
ציון בן שמחון (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד גב' זנו

ב"כ המשיב: עו"ד דדון

המשיב: בעצמו - באמצעות יח' הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות לדירה בכוונה לגנוב בגניבה בצוותא.
3. נטען בכתב האישום כי ביום 20.11.14, סמוך לשעה 17:30 ברח' רחל בחיפה, הגיע המשיב למקום, יחד עם שניים שזהותם אינה ידועה לתביעה, בשני רכבים, כאשר המשיב הגיע ברכב מסוג מזדה והאחרים החנו את הרכבים בחניה, השאירו את המפתח במתנע, סגרו את הרכב, אך לא נעלו, כדי לאפשר מילוט מהיר מהמקום והתפרצו בכוונה לגנוב מדירתו של המתלונן, באופן שניפצו באמצעות אבן את שמשות החלון של חדר השינה, עקרו סורג, הרימו תריס, פתחו את החלון, נכנסו פנימה וגנבו כמה מאות שקלים.

נטען כי עובר לארוע, בשני מועדים שונים, התקשר המשיב מהטלפון הנייד שברשותו לביתו של

המתלונן ומשרדו על מנת לגלות באיזה שעות מצוי המתלונן בביתו, כדי להערך לפריצה.

4. המבקשת טוענת כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, בהן דוחות פעולה של שוטרים וכן הודעה של השוטר זגורי אשר נסע ברכב בפעילות יזומה לאיתור פורצים, הבחין במשיב יוצא מהבניין בו ארעה ההתפרצות, ומשהבחין בו המשיב החל לחזור לאחור לכיוון הבניין, ואז פתח בריצה וברח מהמקום כאשר השוטר זגורי דולק אחריו לכיוון הואדי ועוצר אותו. במהלך המנוסה השליך המשיב טלפון נייד שנמצא במקום וכן מצוין כי הוא חנה את רכבו סמוך לזירת ההתפרצות והשאיר את המפתח במתנע כשהרכב מונע והדלת סגורה, אך לא נעולה.

בידי המבקשת אף פלטי חדירה לטלפון הנייד של המשיב בו ניתן לראות שתי שיחות שיצאו ממנו למספרי המתלונן, באופן המלמד על בדיקה אם השטח פנוי, אם לאו. כמו כן, בידיה הודעות המתלונן ודוחות מז"פ.

המשיב שמר על זכות השתיקה לאורך כל הדרך ולא נתן הסבר להמצאותו במקום והתנהגותו.

5. המבקשת טוענת כי קיימת מסוכנות כלפי בטחון הציבור ורכושו. מדובר במשיב שיש לו הרשעות קודמות בעבירות דומות של התפרצות לדירה, גניבה, עבירות סמים לרבות סחר, הדחה בחקירה, תקיפה בתנאים מחמירים, הטרדת עד - עבירות שבגינן ריצה עונש של מאסר ועבודות שרות.

את העבירות מושא כתב האישום ביצע בצוותא עם אחרים שזהותם לא ידועה בוודאות למבקשת.

6. המשיב אינו מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, בודאי לא בעוצמה הנדרשת למעצר עד תום ההליכים. לטענתו, לא היה קשר עין רצוף של השוטר עם המשיב, ועבר זמן של כ-3 דקות בין בריחת חשוד שנצפה ע"י השוטר לבין מציאת המשיב בואדי, באופן שלא ניתן לדעת אם אותו אדם שברח הוא בכלל המשיב, וזאת בשים לב לכך שישנם מעורבים נוספים שלא נתפסו, ובעניין זה הרכב שנמצא במקום אינו רכבו של המשיב אלא של אדם אחר שנעצר ושוחרר.

לגבי הטלפון שנמצא - טוען המשיב כי השוטר לא אמר בעדותו שהוא ראה את הדמות זורקת את הטלפון, אלא שהחשוד הניף את היד, כך שלא ניתן לדעת מי מהחשודים זרק את הטלפון, כי השוטר ראה שני חשודים בורחים ושמע עוד אחד בורח.

בשים לב לאמור, המשיב טוען אפוא כי הראיות לכאורה בשלב זה יכולות להצביע ולמקם את המשיב בקרבת מקום הפריצה, ברם אין ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לו של שבירת החלון, כניסה לבית וגניבת הכסף.

7. אשר לעילת המעצר - בעבירות רכוש אין עילת מעצר סטטוטורית וככל שעילה קיימת, הרי זו צריכה

להלמד מהמסוכנות הכללית של הארוע. בענייננו אין תחכום מיוחד, אין נטרול אזעקות, מפתח מיוחד, אלא ניפוץ חלון וכניסה לבית, הנמצאת ברף התחכום הנמוך שקיים.

8. אשר לעברו הפלילי, טוען המשיב כי קיימת הרשעה אחרונה מלפני 4 שנים, ובכל מקרה ניתן לאיין את המסוכנות בחלופת מעצר. בהקשר זה טוען המשיב כי בעבר שהה פעמים רבות במעצר בית ומעולם לא הפר אותו, כך בשנת 2010 שהה במעצר בית בתקופה של למעלה מ-7 חודשים, ללא כל הפרה.

9. המשיב מציע מעצר בית בבית אמו, גב' אסתר בן שמחון, בפיקוחה ובגיבוי אחיו, מר יעקב בן שמחון.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי בתיק המשטרה, אני סבורה כי הגם שכתב האישום מבוסס רובו ככולו על ראיות נסיבתיות, אין בכך כדי לסייע למשיב.

הפסיקה קובעת כי גם כתב אישום המבוסס כולו על ראיות נסיבתיות, לא שולל אפשרות של מעצר עד תום ההליכים, אם הראיות הנסיבתיות מצטרפות לכדי מסכת של ראיות לכאורה שיש בהם סיכוי סביר להרשעה (ראו בש"פ 7021/08 באסל נ' מדינת ישראל; בש"פ 991/99 מדינת ישראל קנילסקי; בש"פ 1632/13 ליאור נחמיה נ' מדינת ישראל), וכך לטעמי הוא המצב בענייננו.

הלכה היא כי בשלב בחינת הראיות לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים, בית המשפט לא נדרש להכריע במשקלן ובמהימנותן של הראיות, אלא לבחון את התשתית ועוצמתה כפוטנציאל להרשעה.

11. בענייננו, אין חולק שבוצעה פריצה ונגנב כסף. אין חולק כי רכבו של המשיב נעצר בסמוך לדירה שנפרצה, דקות לאחר הפריצה, כשעל גופו נתפסו שטרות כסף בערך של כ-700 ש"ח. אין חולק שהמשיב נמצא מסתתר בקרבת הבית שנפרץ, אין חולק כי הטלפון שנמצא בשטח הוא טלפון ששייך לו וממנו יצאו שתי שיחות למתלונן, לביתו ולמשרדו, דבר העשוי להצביע על נסיון לבדוק אם המתלונן נמצא בדירה.

המשיב שמר על זכות השתיקה ולא מסר שום גרסה שתסביר את המצאותו בשטח, הסתרתו בואדי, השיחות בטלפון, המכונית והכסף.

נראה כי באלה יש כדי להקים ראיות לכאורה, הגם שהן נסיבתיות, למעורבותו של המשיב בפרשה, גם אם קיימים מבצעים בצוותא שלא נלכדו.

12. לעניין המסוכנות, עבירות רכוש אינן יוצרות עילת מעצר סטטוטורית ובמקרים רבים הפסיקה סברה שאינן יוצרות עילת מעצר כלל. עם זאת תמיד יש לבחון את המסוכנות הקונקרטית. בבש"פ 5571/98

רוסלאן פרנקל נ' מדינת ישראל פ"ד נב(4) 268 מסוכמים העקרונות בעניין זה וההצדקות למעצר שעה שמדובר בעבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר או תוך כדי התארגנות של מספר עבריינים או באמצעים מתוחכמים.

אציין כי גישה זו הינה חד ערכית וראה כב' הש' עמית בבש"פ 45/10 **מסארווה נ' מדינת ישראל** בקובעו כי: **"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת לא קמה עילת מעצר... העבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן "מתוחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הבטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה, בהאידינא, להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך"**.

בענייננו, המשיב לא פעל לבדו אלא במסגרת התארגנות, ככל הנראה עם אדם או שני אנשים נוספים ובתכנון על דרך נסיון לוודא אם המתלונן נמצא בבית, אם לאו, ותוך השארת רכב מילוט מונע לבריחה מהירה מזירת הפריצה.

אני סבורה כי חדירה לבית מגורי משפחה, כפי שהיה בענייננו, נושא פוטנציאל להתפתחות אלימה וחשש לפגיעה בגוף של מי מהדיירים העלולים להמצא בבית או השכנים הנחלצים לעזרה.

בשים לב לכל אלה, נראה לי כי מתקיימת מסוכנות קונקרטיית.

13. למשיב עבר פלילי מכביד, הכולל 19 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות דומות של התפרצות לדירה, גניבות, סמים, הדחה בחקירה והטרדת עד.

המשיב ריצה תקופות מאסר ממושכות שככל הנראה לא הרתיעו אותו ועל כן, על רקע כל הללו, מסוכנותו מתעצמת.

14. למרות כל האמור והואיל ויש לזכור שמעצר עד תום ההליכים אינו בבחינת מקדמה על חשבון העונש, על בית המשפט לבדוק אם קיימות חלופות מעצר המאיינות את המסוכנות, באופן שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

15. בעניין זה, התייצבו בפני אמו של המשיב ואחיו. אמו של המשיב אישה מבוגרת ועמה גרים המשיב ובן נוסף בן 54 שלא הוצע כמפקח. אותו בן, על פי עדותה של האמא, אינו עובד באופן קבוע אלא באופן מזדמן מבצע תיקוני מים וחשמל.

הוצע כמפקח בן נוסף בשם יעקב בן שמחון, ומפקח זה הוא אדם נורמטיבי, ברם הוא אזרח עובד

צה"ל ועובד מדי יום בין השעות 07:00-16:00, הוא נשוי ואב ל-3 ילדים ונכדים, ובהגנותו מסר שלא יהיה מוכן לשהות פיזית בבית האמא ולשמור על אחיו, הואיל ויש לו משפחה, אלא יהיה מוכן מעת לעת לסור לביתה ככל שיעלה הצורך להשגחה או להחלפתה לזמן קצוב.

אשר לאמא - יש ספק ביחס ליכולתה להטיל מרות על המשיב ולפקח באופן הדוק על פעילותו, שכן בעת שביצע את העבירה הרי התגורר בביתה, דבר המעיד על חוסר מעורבות מספקת או ידיעה על התנהלות בנה.

16. בנסיבות אלה ולעת הזו, נראה לי כי החלופות המוצעות אינן מספקות. נכון יהיה אולי לקבל תסקיר מעמיק שיבחן את החלופה המוצעת ו/או חלופות אחרות מספקות יותר.

17. אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

אני מורה לשרות המבחן לערוך תסקיר מעצר ולהגישו תוך 30 יום מהיום.

ככל שהתסקיר יצביע על אפשרויות ריאליות של חלופת מעצר, יוכל המשיב לבקש עיון חוזר בהחלטה מבלי שיצטרך להצביע על שינוי בנסיבות והדברים ישקלו לגופו של עניין.

המזכירות תשלח העתק הפרוטוקול לשרות המבחן.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא לכליאה.

**ניתנה והודעה היום י"ח כסלו תשע"ה,
10/12/2014 במעמד הנוכחים.
אילת דגן , שופטת**